

Poznámka o přepisu orientálních jazyků do češtiny

V knize se vyskytují termíny v několika orientálních jazycích, zejména v sanskrtu (sa.), pálijštině (pa.), tibetštině (tib.) a mongolštině (mong.). Jako nejvhodnější pravidla přepisu zmíněných jazyků do češtiny se jeví ta, která uvádí *Lexikon východní moudrosti*.² Jedinou podstatnější obměnou oproti zmíněným pravidlům je zjednodušený přepis tibetštiny. Vzorem českého přepisu (transliterace, v textu psaného *kurzívou* a označovaného zpravidla /lomenými závorkami/) a výslovnosti (transkripce) tibetštiny je systém vytvořený Josefem Kolmašem. Oproti zvyklostem zavedeným J. Kolmašem³ se upouští od: (1) používání jakýchkoli velkých písmen v transliteraci, tibetština totiž kapitálky ve smyslu evropských abeced nezná a jejich pomínutí v transliteraci se tak více přiblíží originálu; (2) užívání pomlčky spojující v transliteraci slabiky ve slovo. Tibetština odděluje pouze slabiky a vynechání pomlček lze proto chápat jako přiblížení se původnímu písemnému záznamu.

Vzhledem k neexistenci ustáleného českého přepisu burjatštiny (bur.) jsou burjatské výrazy transkribovány na základě nejčastěji se vyskytujícího způsobu výslovnosti, zpravidla silně ovlivněné ruštinou. U slov přejatých do burjatštiny z jiných jazyků (tibetština, sanskrt, mongolština atp.) je pro lepší srozumitelnost připojen tvar v původním jazyce. Ruština je uváděna v obvyklé české transkripci.

-
2. *Lexikon východní moudrosti. Buddhismus, hinduismus, tao, zen*, přel. Jan Filipký, Vladimír Liščák, Helena Heroldová, Josef Kolmaš a Stanislava Vavroušková, Olomouc – Praha: Votobia – Victoria Publishing 1996, s. vii-x; podobně viz též Miltner Vladimír, *Malá encyklopedie buddhismu*, Praha: Práce 1997.
  3. Žagabpa Wangčhug Dedän, *Dějiny Tibetu*, přel. Josef Kolmaš, Praha: Lidové noviny 2000, s. 388-390.

